

kwamen we voor het eerst met z'n allen samen. Het is vreemd maar ook bijzonder fijn om te zien hoeveel overeenkomsten er tussen ons zijn. Niet alleen qua uiterlijk, maar ook qua eigenschappen en de manier waarop we praten. **Als we jeugdfoto's vergelijken, lijkt het of we een meering zijn.** Dat ik hen heb leren kennen, maakt heel wat goed. Hoewel we nog wildvreemden voor elkaar zijn, voelt het natuurlijk aan. Bovendien is de kans vrij klein dat je ontdekt dat je halfzussen en -broers hebt, want veel mensen weten niet dat ze een donorkind zijn. Degenen die het wél weten, moeten zich ook nog eens inschrijven in een DNA-databank, wat geld kost en waarvan je niet weet of het iets uithaalt.'

VOORKEUR VOOR DONKER

'Mijn grootste zorg over anoniem donorschap is dat er geen controle is: je weet niet hoeveel kinderen één donor heeft verwerkt. In het verleden is gebleken dat het er zelfs honderden kunnen zijn. Wat dan als je verliefd wordt? De gedachte dat ik misschien verwant ben met mijn toekomstige partner, jaagt me de stuipen op het lijf. Misschien heb ik daarom een lichte voorkeur voor donkere mannen, want als mijn partner een donkere papa heeft, kan hij gewoonweg mijn broer niet zijn.

Ik vind dat er meer openheid moet zijn omtrent donorschap. Ieder kind heeft het recht om zijn afkomst te kennen. We respecteren misschien wel de keuze van onze ouders, maar ik heb als donorkind niet zelf voor deze situatie gekozen. Dat we onze afkomst willen kennen, wil niet zeggen dat we niet langer houden van onze opvoeders. Ik beweer ook niet dat ik een band wil met mijn biologische vader, maar het is toch normaal dat donorkinderen alle stukjes van de puzzel willen hebben? Dat je in de spiegel kan kijken en weet van wie je uiterlijke kenmerken hebt? Dat blijft voor donorkinderen helaas maar al te vaak een raadsel.'

'De donor kan zelfs honderden kinderen hebben verwerkt. Dus wat als ik verliefd word op een van hen?'

Papa uit een buisje

Jessie (29) ontdekte zelf dat ze verwerkt werd door een anonieme donor, en niet door haar invalide papa.

'Ben geprobeerd om op natuurlijke wijze een kind te krijgen, maar omdat mijn moeder niet zwanger werd, schakelden ze de hulp in van de spermabank van het UZ Gent. **Tot mijn zestiende wist ik niet dat papa mijn echte vader niet was. Hoewel mijn papa al van voor mijn geboorte verlamd is vanaf zijn middel, stond ik er niet bij stil dat een ander scenario mogelijk was.'**

ONGELUKKIGE ONTDEKKING

'De manier waarop ik ontdekte hoe ik verwerkt werd, is best ongelukkig. Ik herinner me dat ik mijn beste vriendin vertelde dat mijn vader weer erg streng uit de hoek was gekomen en dat ik niet begreep waarom ik zo vaak met hem botste. "Misschien is hij je vader niet", fluisterde ze me toe. Ze vertelde me dat ze via haar tante, die bevriend was met mijn mama, had vernomen dat ik een proefbuisbaby was. Dat nieuws kon ik op dat moment amper verwerken. Tegenover mijn ouders hield ik de lippen stijf op elkaar, maar via een tussenpersoon vernamen ze dat ik meer wist dan ik liet uitschijnen. **Uiteindelijk gaven ze toe hoe de vork aan de steel zat. Ik ben geen proefbuisbaby, maar ik ben wel verwerkt door anoniem donorzaad.** Mijn ouders hebben altijd benadrukt dat ze me de waarheid wilden vertellen op mijn achtentiende. Hoewel ik hen niets kwalijk neem, voelde ik me bedrogen toen ik wist waar ik vandaan kwam. Ik vind het jammer dat mijn ouders niet eerder open kaart hebben gespeeld. Volgens mij zou het gemakkelijker zijn geweest als ik met die kennis opgegroeid was, want plots spookten er ettelijke vragen door mijn hoofd.'

BRUIN HAAR EN BRUINE OGEN

'Via de spermabank heb ik geprobeerd om de identiteit van mijn biologische vader te achterhalen, maar omdat donorschap in België vaak anoniem gebeurt, kunnen ze me niet helpen. Ik weet enkel dat mijn donorfader bruine ogen en bruin haar heeft. Het is zeker niet zo dat ik met mijn biologische vader een familiale band wil, maar ik ben wel benieuwd naar zijn leven en de reden waarom hij zijn zaad heeft gedoneerd. Was mijn donorfader een student die het deed voor de vergoeding, of deed hij het uit idealisme om een kinderloos koppel te helpen? Bij de gedachte dat ik mogelijk halfbroers en -zussen heb, sta ik niet stil. Ik ben enig kind, en dat zal volgens mij ook zo blijven. Toch heb ik altijd het gevoel gehad dat ik het vreemde eendje in de familie ben. Qua karakter en politiek gedachtengoed lig ik mijlener van hen af. Soms stel ik me de vraag of ik die kantjes dan van mijn biologische vader heb, of ben ik gewoon een tegendraads persoon? Ik zal het mogelijks nooit weten.'

'Toen ik geboren werd, zat mijn papa al in een rolstoel. Hij is al meer dan dertig jaar invalide nadat hij aangereden werd. Mijn ouders heb-

“Misschien is hij je échte papa niet”, fluisterde mijn vriendin. Ze had gehoord dat ik een proefbuisbaby was.’

RECHT OP MIJN VOORGESCHIEDENIS

'Dat ik een donorkind ben, definieert me niet. Het heeft geen al te grote invloed op mijn leven. Ik bekijk anderen niet met argusogen. De kans dat ik mijn biologische vader tegen het lijf loop, acht ik vrijwel onbestaand. Daarvoor is België een te groot land. Bovendien verblijf ik al een paar jaar in de Verenigde Arabische Emiraten. De enige manier om te achterhalen wie mijn donorfader is, is door middel van een DNA-databank, maar zo'n databank bestaat voorlopig niet in België. Donorkinderen kunnen momenteel enkel in Nederland terecht, maar dat is niet voor iedereen de oplossing om zijn of haar afkomst te kennen. Daarnaast denk ik dat er maar weinig donorfaders staan te springen om zich te laten registreren. Hoe ik tegenover donorschap sta? Ik ben blij dat het bestaat voor al die koppels voor wie zwanger worden niet op de natuurlijke manier lukt, maar het zou handig zijn als het donorkind weet wie de donor is.

In september verwacht ik mijn eerste kindje. Toen ik bij de gynaecoloog op controle ging, vroeg ze me of er genetische afwijkingen zijn in mijn familie. Het is frustrerend dat ik niet op die vraag kan antwoorden omdat ik de helft van mijn afkomst niet ken. Als die informatie wel beschikbaar zou zijn, hoefde ik niet eens de naam van mijn biologische vader te weten. Maar ik vind wel dat ieder kind het recht heeft om zijn of haar volledige voorgeschiedenis te kennen.' ▶